

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2011. év május hó 10. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

végzést:

A hivatali visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **I. r. vádlott és társai** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hó 1. napján kelt 21.B.429/2009/34. számú ítéletét I. r., II. r. és III. r. vádlottak tekintetében **helybenhagyja** azzal, hogy II. r. vádlott anyja neve helyesen:

A másodfokú eljárásban felmerült 24.500 (huszonnégyszer-ötszáz) Ft bűnügyi költségből II. r. és III. r. vádlottakat külön-külön kötelezi 12.250 (tizenkettőezer-kettőszázötven) Ft költség megfizetésére.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság 2010. évi április hó 1. napján kihirdetett 21. B. 429/2009/34. sorszámú ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk.225.§-a), folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében (Btk. 300/C § (3) bekezdés a/ pontja) és számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vétségében (Btk. 300/C § (2) bekezdés a/ pontja) és ezért őt - halmazati büntetésül - egy év hat hónapi, három évi próbaidőre felfüggesztett börtönbüntetésre és 500.000 forint pénzmellékbüntetésre ítélte.

II.r. vádlott bűnösségét bűnsegédi minőségben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetében (Btk. 300/C § (3) bekezdés a/ pontja) és bűnsegédi minőségben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vétségében

(Btk. 300/C § (2) bekezdés a/ pontja) állapította meg és ezért őt - halmazati büntetésül - 500 napi tétel, 300 forintos napi összegű pénzfőbüntetésre ítélte.

III.r. vádlottat bűnösnek mondta ki bűnsegédi minőségben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény büntetésében (Btk. 300/C § (3) bekezdés a/ pontja) és bűnsegédi minőségben, folytatólagosan elkövetett számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény vétségében (Btk. 300/C § (2) bekezdés a/ pontja) és ezért őt - halmazati büntetésül - 300 napi tétel, 400 forintos napi összegű pénzfőbüntetésre ítélte.

Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Bíróság ítélete ellen I.r., II.r. és III.r. vádlottak, valamint védőik felmentésért jelentettek be fellebbezést.

I.r. vádlott védője a nyilvános ülésen elsődlegesen a bűncselekmény bizonyítottságának hiányában felmentést, másodlagosan az első fokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását, s végül a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság műszaki szakértő bevonása és sajtóanyag tárgyalás anyagává tétele nélkül állapított meg tényállást, vitatta a számítástechnikai bűncselekmény halmazatban történt megállapítását, továbbá az alkalmazott joghátrányt a belső arányosság követelményét sértőnek és aránytalanul súlyosnak ítélte. További enyhítő körülményként kérte értékelni védence kifogástalan előéletét, kiemelkedő munkavégzését és idősebb életkorát, valamint a bekövetkezett időmúlást.

II.r. és III.r. vádlottak védője is fenntartotta a fellebbezését, azzal, hogy álláspontja szerint a vádlottak közti összefonódás nem igazolt, s a pénz akár rosszhiszemű felvétele sem tételez fel előzetes megállapodást.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF. 558/2010/1-I. számú átiratában és képviselője a nyilvános ülésen a vádlottak és védők perorvoslatait alaptalannak találva, az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A Fővárosi Ítéltábla a bejelentett fellebbezések alapján a Be. 348. §-ának (1) bekezdésére figyelemmel teljes terjedelmében felülbírálta a Fővárosi Bíróság ítéletét és az ügydöntő határozat meghozatalát megelőző eljárást.

Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során a büntetőeljárási törvény rendelkezéseit alapvetően megtartotta, a vádlottak védekezésük kapcsán jogaik gyakorlásában nem voltak korlátozva. Mind a vádlottak, mind a tanúk a törvény szerint megkívánt figyelmeztetésekben részesültek és kioktatás ismeretében tettek vallomást.

A bizonyítási indítvány elutasítása nem jelenti az eljárási jogok érvényesülésének sérelmét. Az elsőfokú bíróság kellő indokát adta, hogy miért tartotta

szükségtelennek a már kihallgatott tanú újbóli kihallgatását, továbbá informatikai szakértő kirendelését és sajtóanyag tárgyalás anyagává tételét.

Az elsőfokú bíróság alapvetően helytálló tényállást állapított meg, amely nem ellentétes az iratok tartalmával, de kismértékben hiányos.

A Be. 351.§-ának (2) bekezdés c/ pontja szerinti részleges megalapozatlanság az iratok tartalma alapján kiküszöbölhető volt.

Az ítélet tábla a tényállást a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja szerint az iratok tartalma az alábbiakkal egészítette ki:

Az önkormányzat számláira befizetést teljesítő adózók által befizetett alábbi összegek kiutalását hajtotta végre I.r. vádlott:

- A tényállás I. pontja szerint saját számláján gépjárműadóként jóváírt 63.793.- forintos összeg a 122345 adóazonosító számmal rendelkező adózó 14.000.- forintos, a 64277 számú adóazonosító számmal rendelkező adózó 10.780.- forintos, a 113402 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2.400.- forintos, a 64203 adóazonosító számmal rendelkező adózó 1.920.- forintos, a 108943 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2.583.- forintos, a 120633 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2.000.- forintos, a 71462 adóazonosító számmal rendelkező adózó 11.000.- forintos, a 120137 adóazonosító számmal rendelkező adózó 8.110.- forintos, a 118350 adóazonosító számmal rendelkező adózó 10.000.- forintos és a 107317 adóazonosító számmal rendelkező adózó 1.000.- forintos befizetéséből származott (vizsgálati jelentés nyomozati iratok I. kötetének 107-109. oldalai).
- A II. tényállási pontban -adófizetési kötelezettségét 9600 forinttal csökkentő jóváírásait - a 63238 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2004. évi 4.800.- forintos, illetve a 107196 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2005. évi 4.800.- forintos gépjárműadó befizetéseit elszámolva hajtotta végre. (vizsgálati jelentés nyomozati iratok I. kötetének 111. oldala)
- A IV/b. tényállási pontban szereplő jóváírást a 109674 adóazonosító számmal rendelkező adózó 13.200.- forintos, a 119732 adóazonosító számmal rendelkező adózó 24.360.- forintos, valamint a 10974 adóazonosító számmal rendelkező adózó 13.200.- forintos befizetéséből utalta vissza. (vizsgálati jelentés nyomozati iratok I. kötetének 105. oldala)
- A IV/c. tényállási pontban a 110011 adóazonosító számmal rendelkező adózó 2004. évi telekadó túlfizetését utalta ki. (vizsgálati jelentés nyomozati iratok I. kötetének 105. oldala)
- A IV/d. tényállási pontban túlfizetésként kiutalt pénzösszeget a 124381 adóazonosító számmal rendelkező adózó 6.500.- forintos, a 102082

adóazonosító számmal rendelkező adózó 39.600.- forintos, a 48249 adóazonosító számú adózó 700.- forintos, valamint a 121545 adóazonosító számmal rendelkező adózó 5280.- forintos a gépjárműadó beszedési számlára teljesített befizetéséből utalta vissza. (vizsgálati jelentés nyomozati iratok I. kötetének 103. oldala)

III.r. vádlott két esetben is írásbeli kérelmet nyújtott be -összepszerű megjelölés nélkül - túlfizetés visszaigénylése iránt: 2005. évi december hó 6. napján és 2006. évi január hó 5. napján (nyomozati iratok I. kötetének 47. oldala és II. kötete)

A fenti kiegészítésekkel az elsőfokú bíróság ítélete megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésébe foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, valamennyi az ügy érdemi elbírálása szempontjából jelentősséggel bíró tényt feltárta, a rendelkezésre álló bizonyítékokat egyenként és egymással összefüggésben gondosan mérlegelte. Okszerűen megindokolta, hogy mely bizonyítékokat, mely részükben és miért fogadott el, ekként indokolási kötelezettségét is maradéktalanul teljesítette. Az ellentétes tartalmú bizonyítékok mérlegelése nem bírálható felül.

A Fővárosi Bíróság kellő indokát adta, hogy a vádbeli időben a vádlottak között fennállt haragos viszonyt illetően miért vetette el a rokonságban álló vádlottak egybehangzó védekezését, így ennek felülmérlegelésére nem kerülhetett sor.

A vádbeli pénzüsszegek vádlottak általi befizetésére nézve egyetlen bizonylat sem áll rendelkezésre, míg a bűncselekménnyel érintett személyek befizetései tételesen fellelhetőek és követhetőek.

II.r. és III.r. vádlottak nem csupán elfogadták a I.r. vádlott által postai úton nekik kiutalt pénzeket, hanem III.r. vádlott legalább két esetben, összepszerű megjelölés nélkül kérte az önkormányzattól túlfizetés visszautalását anélkül, hogy annak alapjául szolgáló befizetést teljesített volna.

A ténylegesen II.r. vádlott, mint kültag által működtetett H. Bt. esetében az adóbefizetést igazoló bizonylatok hiányára hivatkozás minden alapot nélkülöz, hiszen a vállalkozás könyveléséből ki kell tűnnie az egyes évekre befizetett gépjárműadó összegének. Ehhez képest a vállalkozás részére más adózók befizetései kerültek teljesítésként elszámolásra, s nyertek visszautalást a visszafizetés igénylése és azt megalapozó dokumentum nélkül, úgy, hogy a kiutalt összeg nagyságrendileg sem felel meg az előírt adó mértékének, hanem azt jelentősen meghaladja.

A köztük létrejött erre irányuló előzetes megállapodás hiányában I.r. vádlott nem utalt volna vissza ismétlődően, befizetés nélkül pénzt olyan személynek, aki

esetében tartania kellett volna attól, hogy az ügylet kapcsán az önkormányzatnál érdeklődik, amivel egyenesen a visszaélésre irányítja a figyelmet.

A pénzösszegek jogosulatlan visszautalása I.r. vádlott részéről az önkormányzat különböző (gépjárműadó beszedési, telekadó, bírság, idegen bevételek) számláiról, határozatok nélkül történt, úgy, hogy a kifizetés ellenjegyzője is maga a vádlott volt.

I.r. vádlott védekezését arra alapította, hogy vele szemben koncepciózus eljárást folytattak, annak hangsúlyozásával, hogy távollétében kódját más munkatársa is használhatta. Ezt a védekezést cáfolja, hogy olyan esetekben, amikor igazolhatóan más személy használta I.r. vádlott kódját, kizárólag legális tranzakciókra került sor, továbbá a vád tárgyát képező és évekig tartó időszakban, elhúzódóan végrehajtott részcselekmények idején a vádlott sosem volt munkahelyétől távol. Teljességgel valószínűtlen, hogy más személy 2003-2006. januárjáig terjedő időben ismétlődően, különböző számlákról, azonos körbe tartozó személyeknek utaljon ki különböző összegeket.

Az elsőfokú bíróság kellően számot adott róla, miért vetette el a vádlottak önmagukhoz és egymáshoz képest is ellentmondásos védekezését, amelyek ellentétesek voltak az egyéb bizonyítékokkal. Emiatt a bizonyítékok mérlegelését támadó védelmi perorvoslatok a másodfokú eljárásban eredményre nem vezethettek.

A Fővárosi Bíróság a megalapozott tényállásból okszerűen vont következtetést a vádlottak bűnösségére.

A másodfokú bíróság a bűncselekmények minősítését illetően is egyetértett az elsőfokú bírósággal.

I.r. vádlott esetében a valamennyi cselekvőségére kiterjedt vizsgálat feltárta, hogy hivatalos személyként azért szegte meg hivatali kötelezettségét, hogy önmagát és vele hozzátartozói viszonyban lévő személyeket, illetve ilyen személyek érdekkörébe tartozó vállalkozást jogtalan előnyhöz juttasson. Ezt a magatartást azonos sértett (munkáltatója, a XY Önkormányzat) sérelmére, rövid időközön belül egységes akarat-elhatározással, ismétlődően valószínűtlen megvalósította meg. Ekként a Btk. 225.§-ának I. fordulata szerinti hivatali visszaélés büntetett tettesi minőségben (a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel) folytatólagosan követte el.

A vádlottak terhére rótt további bűncselekményt is helyesen minősítette az elsőfokú bíróság, amikor a jogtalan haszonszerzés végett számítástechnikai rendszerben tárolt adat megváltoztatásával és törlésével ismétlődően megvalósított bűncselekményt a Btk. 300.§-ának (3) bekezdés a/ pontjában szabályozott büntettként értékelte.

I.r. vádlott ezt is tettesként követte el és magatartása a Btk. 12.§-ának (2) bekezdésére figyelemmel a folytatólagosság egységébe tartozik.

A megállapított tényekből további tényként lehetett következtetni arra, hogy I.r. vádlottat a tényállás III. és IV. pontjaiban írt célzatos magatartásra irányuló szándékában II.r. és III.r. vádlottak erősítették, úgy, hogy tudatuk átfogta, miszerint nevezett ismétlődően megszegi hivatali kötelezettségét, amikor az önkormányzat számláira befolyt pénzekből számítógépes tranzakciókkal nekik utal ki különböző összegeket.

Ekként II.r. és III.r. vádlottak mind a Btk. 225.§-ának I. fordulata szerinti hivatali bűncselekménynek, mind a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény Btk. 300.§-ának (3) bek. a/ pontja szerinti alapesetének a Btk. 21.§-ának (2) bekezdésében írt pszichikai bűnsegédei, s mindkét bűncselekményt ők is folytatólagosan valósították meg.

Helytállóan róta I.r. vádlott terhére az elsőfokú bíróság a fentiekén túlmenően a számítástechnikai rendszer és adatok elleni bűncselekmény Btk. 300.§-ának (2) bekezdés a/ pontja szerinti vétségi alakzatát is.

E bűncselekmény a tényállás I-II. és V. pontjaiban írt önálló vádlotti cselekvőséggel, elkülönülten valósult meg, amikor I.r. vádlott magánszemélyek adóbefizetésének az ÖNKADÓ számítógépes rendszerben feldolgozott adatait jogosulatlanul úgy változtatta meg, hogy önmaga és hozzátartozói gépjármű adófizetési kötelezettségét jogosulatlanul csökkentette, illetve pótlékokat törölt.

Ezesetben a törvény a számítástechnikai rendszerben tárolt, feldolgozott, kezelt vagy továbbított adatokat védi, vagyis konkrétan az adat jelenti a bűncselekmény elkövetési tárgyát, - míg a Btk. 300.§-ának (3) bekezdése a számítógépes csalást nyilvánítja bűncselekménnyé, azaz a számítástechnikai rendszerben tárolt, feldolgozott, továbbított adatok megbízhatósága mellett a vagyoni, tulajdoni és a gazdasági, pénzügyi viszonyok kiszámítható működéséhez fűződő érdeket is oltalmazza.

A Fővárosi Bíróság teljeskörűen feltárta a bűnösségi körülményeket.

További enyhítő hatású bűnösségi tényező volt, hogy az elsőfokú határozat meghozatala óta további egy év telt el.

A Fővárosi Ítéltábla úgy ítélte meg, hogy a vádlottakkal szemben elsőfokon halmazati büntetésül kiszabott büntetés neme és mértéke is megfelelő és a további időmúlás sem indokolja a büntetések jelentős enyhítését.

Mindezek alapján a vádlotti és védői, részben az elsőfokú bíróság mérlegelését támadó, részben pedig a büntetés enyhítésére irányuló fellebbezése eredményre nem vezetett.

A Fővárosi Bíróság az elsőfokú ítélet rendelkező részében pontatlanul jelölte meg II.r. vádlott anyja nevét, ezt a másodfokú bíróság helyesbítette.

Az ítélet egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

A Fővárosi Ítéltábla a kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Bíróság ítéletét a Be. 371. §-ának (1) bekezdése értelmében - mindhárom vádlott tekintetében - helybenhagyta.

Budapest, 2011. évi május hó 10. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Sebe Mária sk.
előadó bíró

Dr. Hildenbrand Róbert sk.
bíró

A Fővárosi Bíróság 21.B.429/2009/34. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 2.Bf.256/2010/4. számú végzésével I. r., II. r. és III. r. vádlottak vonatkozásában 2011. évi május hó 10. napján jogerőre emelkedett és - a felfüggesztett szabadságvesztés kivételével - végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2011. évi május hó 10. napján

. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Udud Sándorné
bírósági ügyintéző